

**ESPERANTISTA
KANTARO...
GERMANAJ
KANTOJ...:
ESPERANTIGITAJ**

Esperanta Eldonejo

Hans Ch. Hoffmann, Berlin W. 35,
Steglitzerstrasse 44.

Bonegaj lernolibroj por meminstruo:

Elementarbuch der internationalen Hilfssprache	
Esperanto. De Emil Stark. Broŝurita	M. 1.20
elegante bindita	" 1.70
Schlüssel zum Elementarbuch der Esperanto-	
sprache. De Emil Stark	" 0.60
Wörterverzeichnis zum Elementarbuch der Espe-	
rantosprache. De Emil Stark	" 0.60
Kurzer Lehrgang der internationalen Hilfs-	
sprache Esperanto. De Harry Brühl	" 0.60
Esperanta Legolibro. De Emil Stark, en prepar-	
ado, supozebla prezo	" 1.20
Esperantista Kantaro. Kolekto unua: Germanaj	
kantoj popolaj kaj studentaj. De L. E. Meier	" 1.—
Valso Esperantista. Por fortepiano. De Dario	
Saavedra	" 1.—

En sama eldonejo aperas:

„Organisation“, germana faka gazeto de la ĉefuloj de komerco kaj industrio. Duonmonata gazeto por komerca kaj teknika scienco. Ĉiu numero enhavas specialan rubrikon en Esperanto. Abonprezo jara M. 5.75, duonjara M. 3.—, kvaronjara M. 1.75.

Detalaj prezaroj de nia eldonejo senpage laŭ peto!

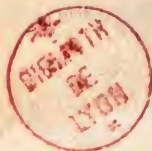

807539

Esperantista Kantaro.

Kolekto unua:
Germanaj kantoj popolaj kaj studentaj.

Esperantigitaj
de
L. E. Meier,
verkisto.

1907.

Esperanta Eldonejo Hans Th. Hoffmann
Berlin W. 35, Steglitzerstr. 44. Verf. A. 100

Ĉiuj rajtoj rezervitaj.
Alle Rechte vorbehalten.

Antaŭparolo.

Ĉiuj jenaj tekstoj estas tradukoj laŭ la versmetroj de la germanaj originaloj, kun speciala konsidero de la originalaj melodioj; pro tio, ili povos esti kantataj precize laŭ tiuj krom nur kelke da tiaj sensignifaj aliigoj, kiaj ĝenerale estas necesaj en multestrofaj kantoj. Ĉar, jam de kelke da tempo, oni diversflanke esprimis la deziron, havi kolekton da popolkantoj kanteblaj, mi kredas, ke mi almenaŭ faris kontentigan komencon per jena elekto, kiu enhavas la plej konatajn; kaj mi, vere, nur deziras, ke ili estu afable ricevataj ĉie, kie oni ama kanton en amika rondo, kaj per tio, ankaŭ en Esperantistaj societoj, denove pruvigu la vero de la konata diro:

„Kie kantoj sonas, restas for pasioj:
Por malbona homo mankas melodioj!“

München, dum Aŭgusto 1907.

L. E. Meier.

Rimarko de l'eldonisto.

Eldonante la unuan parton del „Esperantista Kantaro“, enhavantan esperantigitajn germanajn kantojn popolajn kaj studentajn, ni esperas prezenti al kantemaj gesamideanoj jam longe deziritan kantareton.

Sed ankaŭ nekantemaj geesperantistoj germanaj kaj negermanaj plezure legos tiun ĉi verketon, la unuj por rememorigi la konatajn germanajn originalojn, la aliaj por konigi la spiriton de germana kanto.

Bela kanto liberigas la animon de malĝojaj pensoj kaj vekas entuziasmon por ĉio bela kaj bona. Pro tio jena libreto devas manki en nenia kunveno esperantista; ĉie ĝi servos kiel bonega amuzigilo. Ĉiuj tradukoj estas kanteblaj laŭ iliaj originalaj melodioj, troveblaj en „Allgemeines Deutsches Commersbuch“ (Moritz Schauenburg, Lahr-Baden).

La eldonejo intencas eldoni ankaŭ alilingvaj kolektoj da popolaj kaj studentaj kantoj, kanteblaj laŭ originalaj melodioj, se la unna kolekto trovos aplaŭdon, kaj petas la poemajn geesperantistojn, sin turni al ĝi rilate al tiu afero.

Berlin, en Aŭgusto 1907.

Steglitzerstrasse 44.

Esperanta Eldonejo Hans Th. Hoffmann.

Enhavo.

Unua parto: Studentaj kantoj.

1. Vaga kanto („Ich hab' den ganzen Vormittag“)	9
2. Vinkanto de Rejn' (Bekränzt mit Laub“) . . .	11
3. Trinkanta kanto („Brüder, zu den festlichen Gelagen“)	13
4. Kanto, Amo, Vino (Es blinken drei freundliche Sterne“)	14
5. „Fiducit!“ („Es hatten drei Gesellen“)	16
6. „Ergo bibamus!“ („Hier sind wir versammelt“) .	17
7. Facilanimus („Ich hab' mein' Sach' auf nichts) . .	18
8. La ĝusta tempo („Im Herbst, da muss man trinken“)	20
9. Liga kanto („In allen guten Stunden“)	21
10. Festena kanto („Mich ergreift, ich weiss nicht, wie“)	23
11. Migra kanto („Wohlauf, noch getrunken“) . . .	26
12. Studenta vivo („Bei dem angenehmsten Wetter“)	27
13. Invito al gajeco („Brüder lasst uns lustig sein“)	28
14. Liga kanto („Brüder, reicht die Hand zum Bunde“)	30

15. Kanto pri muskatvino („Der liebste Buhle, den
ich han“) 31
16. Adiaŭo de studento („Bemooster Bursche zieh' ich
aus“) 32

Dua parto: Popolaj kantoj.

17. La gaja migranto („Wem Gott will rechte Gunst
erweisen“) 34
18. La ringeto rompita („In einem kühlen Grunde“) 35
19. „Laŭ Didestino . . . .“ („Es ist bestimmt in
Gottes Rat“) 36
20. Amo de soldato („Steh' ich in finstrer Mitternacht“) 37
21. Matenkanto de kavaleriano („Morgenrot, Morgen-
rot“) 38
22. Pafista kanto („Mit dem Pfeil, dem Bogen“) . . . 39
23. La reĝo de Thule („Es war ein König in Thule“) 40
24. Anjo de Tharaŭ („Ännchen von Tharau“) . 42
25. Papo kaj sultano („Der Papst lebt herrlich in d. Welt“) 43
26. La tri rozetoj („Jetzt gang' i an's Brünnele“) . . 44
27. Adiaŭo („Muss i denn, muss i denn“) 45
28. La tilio („Am Brunnen vor dem Thore“) 47
29. Fidela amo („Ach, wie ist's möglich dann“) . . . 48
30. Ĉagreno de knabino („Den lieben langen Tag“) . 49
31. Migrado („Der Mai ist gekommen“) 51
32. Migra kanto („Durch Feld und Buchenhallen“) 52
33. Gajemo („Es kann ja nicht immer so bleiben“) 53

34. De l'mastrino filineto („Es zogen drei Burschen
wohl über den Rhein“) 55
35. Ĝoju la vivon! („Freut euch des Lebens“) 56
36. De l'knabo montkanto („Ich bin vom Berg der
Hirtenknab“) 58
37. La bona kamarado („Ich hatt' einen Kameraden“) 59
38. Ĉasista plezuro („Es lebe, was auf Erden“) 60
39. Kanto pri mantelo („Schier dreissig Jahre bist du alt“) 62

Tria parto: Amuzaj kantoj.

40. „Vivadis rat' en kelo . . . .“ („Es war eine
Ratt' im Kellernest“) 64
41. „Nu, iam estis reĝo“ („Es war einmal ein König“) 65
42. Legendo pri Noah („Als Noah aus dem Kasten war“) 66
43. Tragediaĵo („s war Einer, dem's zu Herzen ging“) 68
44. La silezia trinkulo („Auf Schlesiens Bergen wächst
ein Wein“) 69
45. „Ĵus el trinkejo mi . . .“ („Grad' aus dem
Wirtshaus nun“) 70
46. Trinko kanto („Mädchen, vor einem Wort“) 71
47. Trinksentenco („Wenn ich einmal der Herrgott wär“) 72
48. Ĉio estas vanta! („Die gülden Dukaten“) 73
49. La ĵuro de l'ermito („Es hauste einst ein Klausner“) 75
50. La rajdanto („Es reitet ein Reiter“) 77

Avizo.

Por plifaciligi al germanaj geesperantistoj la uzadon de tiu ĉi kantlibro, troviĝas sur la paĝoj 79^a—80^a tabelo de la konataj al ili kantkomenciĝoj en germana lingvo alfabeto ordigita.

La Eldonejo.

Unua parto: Studentaj kantoj.

---

1. Vaga kanto.

(„Ich hab' den ganzen Vormittag“)

1. L'antaŭtagmezon tutan mi
Studadis kun fervor',
Nun posttagmezon ĝojos en
Bierejo mia kor'!
Pli frue mi ne lasos ĝin
Ol vokis la noktmezo min!
2. De l'viv' plej granda ĝojo jen
Do estas am' kaj vin',
De l'amatino ĉirkaŭpren'
Sentigas princo min!
Kaj ĉe hordea suko eĉ
Mi revas laŭ kronita reĝ'!

3. Jam ofte pensis mi, pro ĉiel'!
Ke de l'Kreinto do
Pri soifo estas la kamel'
Tre favorata, ho!
Barelon kiel ventro ĝi
Enhavas per naturmagi'!
4. Ja, homo sen de am' inklin'
Nek vinon amantul'
Neniam amikigos min
Nek estos ajn karul'.
Similas vivo tia nur
Malbonan kampon sen kultur'!
5. Ĉu — kien mia — scias vi —
Kompreno iris for?
Ebrie sentas preskaŭ mi,
Batadas mia kor'.
Okulo surda, muta naz',
Senvida lango — stranga kaz'!
6. Ho, mastro, unu glason nur,
Enverŝu sen envi'!
La ŝuldon skribu al la mur',
Jen mia garanti':
Por la pruntita biero ĉi
Prezentas mian ĉapon mi!

2. Vinkanto de Rejn'.

De Matthias Claŭdius, 1775.

(„Bekränzt mit Laub den lieben, vollen Becher“)

1. Ornamu per foliaĵo la pokalon,
Trinkmalplenigu ĝin!
Eŭropo ne enhavas plue valon
Kun same bona vin'!
2. Nek Hungaruj', Polujo ĝin kreskigas,
Nek frankolanda ter',
Ni ne bezonas tiujn, nin ĝojigas
De l'Rejno la vinber'.
3. La patrolando ĝin produktas nia,
Pro tio gustas ĝi
Dolĉege, sed per forto energia
Efikas ĝi en ni!
4. Ne ĉie en germana lando tiu
Vinego kreskas, ne!
Ekzistas kelka regiono, kiu
Ne konas vinon, — ve!

5. Ekzemple: turingia la montaro
Produktas beron — ho!
Ŝajnvino estas ĝi nur, la barbaro
Ĝin kore ĝuu do!
6. Nek en la Erzgebirge ajn troviĝas
Bonvino; nur metal'
En ĝiaj krudaj montoj produktiĝas
Kaj akvo en la val'.
7. Sur Blocksberg, bonkonata sorĉistejo,
Nur blovas akra vent',
Per ĝi alflugas el la diablejo
Megera kontingent'!
8. Ĉe Rejno nur kreskadas nia vino,
Benata estu ĝi!
Ĉe l'bordoj ĝin ja kreis la destino,
Por ke ĝojegu ni!
9. Nu, trinku kaj ĝojadu kun bonkoro,
Ho! Vivu rejna vin!
Ĝi dum malĝoja iu ajn vivhoru
Rekuraĝigu nin!

3. Trinko kanto.

(„Brüder, zu den festlichen Gelagen“)

1. Fratoj, al festeno bona Dio
Kunvenigis nin en kanta ĥor',
Ĉiun zorgon tuj per energio
Ni kuntrinkantuloj ĉasu for!
Kie ŝaumas vin',
Ĝoj' florigas nin
Kiel de l'printempo bela flor'.
2. Gaje ni traĝoju la junecon
Kun amikoj bonaj en kunven',
Ili donu al ni kontentecon,
Kaj la vino estu kora ben'!
Per vinbera fort'
Kontraŭ iu sort'
Ni jen armigitaj de deven'!
3. Ne trinketu nur el la pokalo,
Kiam plena estas la barel',
Kiu ĝuas vivon gute en tervalo,
Ne konscias pri vivada cel'!
Vigle trinku do!
Malplenigu, ho!
Plua pleno kuŝas ja en kel'!

4. Kun lumama sento la junulo
Bonkuraĝe vagas tra vivad',
Kaj kun amikeco de kunulo
Li turnadas laŭ destina rad'.
Vi do fidu min:
Ĝis de l'mondo fin'
Estos mi fidela kamarad'!
5. Ne sen uz' pasigu la junecon,
El pokalo, laŭ konata fam',
Vi elĉerpos veran la belecon:
Ĉe knabina brusto kora am'!
Kiam lasos nin
La junec' kaj vin',
Nin akceptu, Ĥaron, via pram'!

4. Kanto, Amo, Vino.

de Theodor Körner.

(„Es blinken drei freundliche Sterne“)

1. Tri steloj afable lumigas
Malhelon de l'vivo al ni:
La kanto, la amo, la vino,
De l'homa intern' harmoni'.

2. La kanto parolas animon,
Fidelon, kompaton de l'kor,
La ĝoj' plibeligās per kanto
Kaj plimalakriĝas dolor'.

3. Kun vino la kanto fariĝas
La feliĉegiga mister':
Pro ambaŭ la homo ja sentas
Estante jam super la ter'!

4. Sed, kiam la tria steleto
Lumige briletas sur nin,
L'animo eksonas pro kanto,
La koro ardiĝas laŭ vin'.

5. Pro tio, vi, karaj tri steloj,
Lumigu l'internon de ni,
Dum vivo ĝis mort' akompanu
Fidele nin via lumtri'!

6. Ĉar vino kaj kanto kaj amo
Efikas laŭ ĝoj en vivant',
Ja, vivu li, kiu elpensis
La kison kaj trinkon kun kant'!

5. „Fiducit!“

De Salomon, 1834.

„(Es hatten drei Gesellen“)

1. Kunuloj tri kunsidis
For de bruanta mond',
Kaj iris la pokalo
Kun ĝojo en la rond'.
2. Ridadis ili trinkante,
Senzorge kun kontent',
De l'mondo tagmizero
Forflugis kun la vent'.
3. Ekmortis unu el ili
Kaj dua la kunul' —
La tria nun solece
Restadis jen trinkul'.
4. Kaj kiam la hor' alvenis
De tiu kolegi',
Li igis plenigi pokalojn
Kaj kantis kun energi'.

5. Sidante iam kun liro
Ĉe mango en la hal',
Subite falis larmo
En vinon de l'pokal'.
6. „Al vi, kunuloj, trinkas
„Mi nun; sed kial vi
„Silentas nek moviĝas?
„Pro kio restas mi?“
7. Jen glasoj tri eksonis
Kaj malpleniĝis du:
„Al via, gaja kunulo!“ — —
— Li jam ne trinkis plu! —

6. „Ergo bibamus!“

De Goethe.

„(Hier sind wir versammelt zu löblichem Tun“)

1. Jen ni kunvenintaj kun laŭdinda vol',
Pro tio nun: ergo bibamus!
Tintadas la glasoj, silentas parol',
Pripensu do: ergo bibamus!
Malnova ĝi estas kaj fortika dir',
Ĝi taŭgas por iu ajn plenkreska vir',
Kaj sonas eĥoe laŭ kora dezir',
Kunuloj do: ergo bibamus!

2. La sorto forvokas min el via rond',
Kunuloj, ho! Ergo bibamus!
Foriras mi sen granda havo al mond',
Duoble do: ergo bibamus!
Ĉu avaregula amasas envi',
Do gajan junulon zorgigas neni',
Ĉar unu l'alian ja helpas el ni:
Atestu per: ergo bibamus!
3. Pri la hodiaŭo, ĉu decas parol'?
Mi pensas, nur: ergo bibamus!
Sangigo ja estas de l'mondo la rol',
Pro tio ja: ergo bibamus!
Eliras kunulo tra urba pordeg',
La nuboj foriĝas pro suna la reg',
Ĝi jen la emblemo de nia ĝojeg',
Finkantu nun: ergo bibamus!

7. Facilanimo.

De Goethe.

(„Ich hab' mein' Sach' auf nichts gestellt“)

1. Nenion ajn nun fidas mi, ju he!
Pro tio ĝojas tie ĉi, ju he!
Kaj kiu volas sekvi min,
Kuntintu glason, levu ĝin,
Kun mia resta vin', ju he!

2. Havaĵon fidis mi kun glor', ju he!
Subite ĝojo estis for, ho, ve!
Moner' ruliĝis jen kaj jen,
Nek iel helpis la reten',
Kaj mankis mona ben', ho, ve!
3. Virinon fidis mi kun am', ju he!
Sed baldaŭ vekis min la fam', ho, ve!
Alian amis ŝi kun ĝoj'
Min tedis fideleca voj' —
De l'amo lasta foj'! Ho, ve!
4. Nun fidis mi vojaĝon for, ju, he!
Fremdlandon celis mia kor', ho, ve!
Nenie plaĉis min restad',
La manĝo, lito, kamarad'
Malbonaj — ho, pentad'! Ho, ve!
5. La glor', honor' nun logis min, ju he!
Sed jen — alia montris sin, ho, ve!
Kaj spite mia energi'
Min persekutis la envi'!
Prosperis do neni'!
6. Nun min fidigis la milit', ju he!
La malamik' venkata tuj, ju he!
Sed, ĉe enmarŝo laŭ hero',
Min trafis malfeliĉo, ho!
Mi perdis kruron do — ho, ve!

7. Nenion ajn nun fidas mi, ju he!
Mi ĝojas vivon tie ĉi, ju he!
Finiĝas ĉio laŭ destin',
Ne lasu reston ajn de vin',
Antaŭen! Trinku ĝin!

8. La ĝusta tempo.

De Wohlbrück.

(„Im Herbst, da muss man trinken“)

1. Aŭtune oni trinku,
Ĝi estas ĝusta temp':
Maturas ja vinber' dum ĝi,
Plej bone gustas vin' al ni:
Aŭtune oni trinku!
2. En vintro oni trinku!
Dum la malvarma temp'
Varmigos la vinbero nin,
Kaj arde gustas bona vin':
En vintro oni trinku!

3. Somere oni trinku!
Dum la varmega temp'
Refreŝos la vinbero nin
Per malvarmeta bona vin!
Somere oni trinku!
4. Printempe oni trinku!
Dum varm'-malvarma temp'
Gajegos la vinbero nin,
Duoble bone gustos vin':
Printempe oni trinku!

9. Liga kanto.

De Goethe, 1775.

(„In allen guten Stunden“)

1. Dum ĉiuj bonaj horoj
Kun amo, bona vin',
Eksonu el la koroj
La kanto en kazin'!
Kuntenas nin ja Dio,
Nin kunvenigis li,
Pro tio harmonio
Ne mortos tie ĉi!

2. Do ĝoju kun kontento
Unuanimaj ni
Denove en momento
De kora simpati'!
Tintigu tuj la glason
Kun tia bona vin',
Ne zorgu, nian kason
Prizorgos la destin'.

3. Ĉu iri en la rondo
Ne restas kun plezur' ?
Konservas ni en mondo
L'emblemon de natur'!
Por ĉiam niaj koroj
Interkonsentu, kaj
Pro malserenaj horoj
Ne ĉesu nia gaj'!

4. Nin Dio benis, vere,
Liberaj sentas ni,
Pro iu sperto tere
Nur kreskas energi'.
Malhelpas ne kaprico
Nek ŝajno de afekt',
Nin ĉiujn, laŭ la vico
Imponos nur korekt'!

5. Post ĉiu paŝo nova
Klarigas viva sort':
L'unua estas prova,
La lasta estas mort'.
Sed ne do timo iel
Malserenigos nin,
Fidelaj ĉiam kiel
Nin kreis la destin'!

10. Festena kanto.

De Goethe, 1802.

(„Mich ergreift, ich weiss nicht, wie . . .“)

1. Min ekkaptis laŭ hazard'
Ĉieleca sento!
Por subita tiu ard'
Taŭgas la momento.
Kvazaŭ la animo min
Levas super teron,
Tamen, mi ne sekvas ĝin:
Amas mi bieron!

2. Nek, amikoj, miru ĉar
Mi kondutas tiel,
For de la amika ar'
Mi ne celas iel!
Ne, mi ĵuras kun solen',
Ke per mia povo
Mi neniam lasos jen
Lokon de bontrovo!

3. Sed, ĉar ni en nia hal'
Tiel bone restas,
Pensas mi, ke la pokal'
Nepre taŭga estas!
Ĉar amikoj bonaj, ho!
Celas jam foriron,
Kuntrinkado decas do
Ĉiun bonan viron!

4. Vivu ĉiu vivkreant'!
Decas lin honoro!
Tial al la landregant'
Estu ĉielfavoro!
Kontraŭ malamikoj li
Brave nin defendos,
Sed pro malpaciĝo ni
Ne kun rajto plendos!

5. Nun salutas kore jen
Mi la amatinon;
Ĉiu pensu sian en
Koro belulinon!
Iu ajn knabino se
Min divenos — estu!
Ŝi do pensos kore, ke
Ŝia al ŝi restu!
6. Al amikoj trian nun
Glason mi dediĉas,
Pro ilia gaja sun'
Ĉio sereniĝas!
Ĉiuj estu kun fervor'
Salutataj tiel!
Ke ilia bonhumor'
Nin ne manku iel!
7. Multaj jam en granda mond'
Bone prosperiĝis
Kiuj kun de l'vivo ond'
Nin malproksimiĝis.
Ili tamen pensas nin
Kaj, laŭ la kapablo
Zorgas, ke ĉe bona vin'
Sidu ni ĉe tablo!

8. Ni kunsidas multaj, ja,
Multaj estas celoj,
Multaj malaperis, ha!
Kiel vantaj beloĵ;
Sed la tuto ĉiam do
Estas la esenco,
Celi tiun estas, ho!
Mia korintenco!

11. Migra kanto.

De Justinus Kerner, 1816.

(„Wohl auf, noch getrunken . . .“)

1. Eltrinku la vinon, foriras nun mi,
Adiaŭ, karuloj, en hejm' tie ĉi!
Adiaŭ vi, montoj, gepatra tegment',
Perforte fortiras vojaĝama vent'.
2. La suno ne restas en blua eter',
Ĝi devas migradi en monda la sfer',
La ondoj ne haltas ĉe soleca bord',
Ventegoj kurblovas laŭ destina ord'.

3. Jen birdo forflugas kun nuba rapid',
Ĝin pelas el hejmo instinkta decid',
Laŭ tio junulo migradas en mond':
Ĝi mem faras samon eterne en rond'.
4. Salutas lin voĉoj konataj trans mar',
De l'hejm' alfluginta kantanta birdar',
Lin tuŝas de floroj intima odor',
La patrujaj ventoj alblovis ĝin for.
5. La birdojn de l'hejmo li konas do jam,
La florojn kolektis li iam pro am',
Kaj tiu lin sekvas, sekreta mister',
Sentigas lin hejme sur fremdlanda ter'!

12. Studenta vivo.

De Eichendorff.

(„Bei dem angenehmsten Wetter“)

1. Dum de la veter' sereno
Sonas ĉie birda kant';
Post de l'pluvo la alveno
Estas sola mi kantant'.

2. Ĉar nenie mi ektrovas,
Kvankam bruas tondra vent',
Ke timigi io povas
Koron plenan de kontent'.
3. Sen sklaveco de la mono
Nur scienco logas min,
Sed en pensa regiono
Ankaŭ gustas bona vin'.
4. Post laciĝo de studado —
Ĉar mi estas ankaŭ hom' —
Decas nur la serenado
Antaŭ amatina dom'.

13. Invito al gajeco.

(„Brüder, lasst uns lustig sein“)

1. Fratoj, gajon ĝuu ni
Dum printempo estas,
En de l'jaroj vintro ĝi
Ne plu viva restas.
Ne do daŭras horo, tag' —
Per momentkonscia ag'
Vivo sin atestas!

2. Nia viv' rapidas for
Sur momenta vojo,
Daŭra estas nur dolor',
Sed pasema ĝojo.
Ĉu ni intervidos nin
Jam? Ĉu ebligos ĝin
Iu posta fojo?
3. Kie estas ili nun,
Kiujn antaŭ jaroj
Puŝis la juneca sun'
Al ĝojegaj faroj?
Ili kuŝaŝ en la ter',
Vivas en alia sfer'
Trans eternaj maroj!
4. De la patroj la ostar'
Putris jam en tero,
El silento de l'tombar'
Sonas jena vero:
„Uzu vivon kun fervor',
„Baldaŭ jam la nuna hor'
„Estos nur ĥimero!“

14. Liga kanto.

(„Brüder, reicht die Hand zum Bunde“)

1. Fratoj ni de sama koro,
Jena amikeca horo
Gvidu al ĉielo nin!
Flugu for teraŝa io,
La amika harmonio
Estu daŭra laŭ destin'!

2. Laŭdu la Nekompreniton,
Kiu koron kaj spiriton
Kreis por eterna bel'!
Per de l'vero armilaro
Estu nia sankta faro
Por la rajta, virta cel'!

3. Homoj de la tuta tero,
Batalantaj por la vero,
Justo kontraŭ iu sort':
„Kun homamo, Diservado
„Agi virton dum vivado“
Estu nia signalvort'!

15. Kanto pri muskatvino.

(El 16a centjaro.)

(„Der liebste Buhle, den ich han“)

1. De la plej bona kamarad',
Donita de l'destino,
En kelo estas la restad':
La flama muskatvino.
Li nokte ebriigis min,
Sed nun ĝojiga pravas sin,
Pro tio mi salutas ĝin.

2. Da tiu kamarado jen
Mi glason al vi donas;
Ĝi estas la kantiga ben',
Pro kio mi admonas:
Refreŝu sangon, forton do!
Alia hom' fariĝas, ho!
La bonanima trinkhero'!

16. Adiaŭo de studento.

De Gustav Schwab.

(„Bemooster Bursche zieh' ich aus“)

1. Multjare mi studinta hom' —
— Adiaŭ nun, filistra dom'! —
Al hejm' malnova iras mi,
Nun mem filistro tie ĉi!
2. Adiaŭ, stratoj de la urb',
Ne plu promenos mi en kurb',
Nek kantos, nek bruigos ajn,
Nun decas min konvena ŝajn'!
3. Gastejoj vi kun bier' kaj vin',
Vi jam ne plu gastigos min,
Ne logu via elpendaĵ',
Por mi ĝi estas nur vantaĵ'!
4. Vi universitato, ho!
Tre majestece staras do.
Tro longe en vi, haloj ĉi
Dum kelka hor' enuis mi!

5. Kaj vi, karcero sub tegment',
Vin mi memoras sen kontent';
Malbona loko, „pereat!“
Al vi, de ĉiuj malammat'!
6. Sed vi, skrimejo, vivu, ho!
Ne vin forgesos mi, ne do!
Vi daŭre estu kun favor'
La pritrakto de honor'!
7. Nun jen, ĉe l'amatina pord'
Ektuŝas min en koro mord' —
Vin lasi, bela, ho, knabin',
Ja, vere, tio premas min!
8. Sed for, antaŭen laŭ la voj'!
Malfermu vin por lasta foj'
Pordeg' malnova, ne tra vi
Revenos al la muzoj mi!
9. Nu, fratoj, akompanu min
Nur duonvoje al destin'!
Pro gaja kanto flugu for
De l'adiaŭo la dolor'!
10. En la vilaĝo gastu ni,
En lasta bona harmoni';
Post lasta kiso, lasta ĝoĵ,
Nun for — nur estas unu voj'!

Dua parto: Popolaj kantoj.

17. La gaja migranto.

De Eichendorff.

(„Wem Gott will rechte Gunst erweisen“)

1. Se Dio volas vin favori,
Li igas iri vin tra l'mond'
Por mirindaĵojn al vi montri
En sia kreitaĵa rond'.
2. La malviglul' en hejma domo
Ne ĝojas pro matena lum',
Lulanta li infanojn homo
Zorgadas nur pro la mastrum'.
3. Riveroj plaŭdas de l'montaro,
Alaŭdoj ĝojas en aer' —
Ĉu mi ne kantu kun birdaro
Pro la de Dio bela ter'?
4. Kaj mi nur fidas bonan Dion,
Pro kiu konserviĝas ĝi;
Ĉu mi do zorgu, timu ion?
Pro li prosperos ankaŭ mi!

18. La ringeto rompita.

De Eichendorff.

(„In einem kühlen Grunde“)

1. En valo jen turnadas
De muelejo rad',
De l'amarin' jen estis
Jama hejmrstad'.
2. Ŝi amon al mi ĵuris,
Donacis ringon — ha!
La amon ŝi perfidis,
Rompiĝis ringo ja!
3. Laŭ muzikisto volus
Migradi mi tra l'mond',
Kantante antaŭ pordoj
Ĝis oceana ond'.
4. Aŭ kiel militisto
Forrajdi al batal'
Kaj kuŝi ĉe la fajro
Dum nokto de fatal'.

5. Sed ĉe la brua rado
Disŝiras min dolor' —
Nur per kompata morto
Paciĝos mia kor'!

19. „Laŭ Didestino . . .“

De Feuchtersleben.

(„Es ist bestimmt in Gottes Rat“)

1. Laŭ Didestino devas ni
De l'plej amato tie ĉi
Foriri, foriri!
Nenio do, laŭ Dia vol'
Pli dolorigas koron, ol
Disiri, disiri!
2. Se burĝoneto bela vin
Alvenis, zorge vartu ĝin,
Sed pensu, sed pensu:
Rozet' matene ekfloranta
Jam estos nokte ekvelkanta,
Pripensu, pripensu!

3. Se ĉiel' per karulino vin
Donacis, kaj vi ŝatos ŝin
En koro, en koro,
Post nur mallonga tempo ŝi
Forlasos vin soleca ĉi —
Kun ploro, kun ploro!
4. Sed bone do komprenu min,
Komprenu min, komprenu min!
Ĉe adiaŭo tie ĉi
Ja „ĝis revido!“ diras ni:
Revido, revido!
- ~~~~~

20. Amo de soldato.

De Hauff.

(„Steh' ich in finst'rer Mitternacht“)

1. Dum gardostara nokta hor'
Pri ŝi, amata kortrezor',
Meditas en soleco mi,
Ĉu do fidela restos ŝi?
2. Irontan al militservad'
Ŝi kisis min ja kun plorad',
Ornamis min per bela flor',
Adiaŭante kun dolor'.

3. Ja, ŝi min amas kun fidel',
Kaj tial nokto ŝajnas hel',
Mi sentas varme en malvarm'
Rememorante ŝin sen larm'.
4. Nun, ĉe modesta lampa lum'
Finante laston de mastrum'
Al Dio sendas peton ŝi
Kaj dorme sonĝas nur pri mi!
5. Sed, se malĝojas vi kun plor',
Ne vin superu la dolor',
Sed trankviliĝu: Dio jen
Ja gardas min per sia ben'.

Min austataŭas kamarad'
Kaj mi reiras al dormad'
Pensante vin ekdormos mi,
Ho, sonĝu dolĉe ankaŭ vi!

21. **Matenkanto de kavaleriano.**

De Hauff.

(„Morgenrot, Morgenrot“)

1. Matenruĝo de ĉielo
Vi lumigas al la celo!
Baldaŭ la trumpeto sonos,
Mian vivon mi fordonos,
Kun mi kelka kamarad'.

2. Aperinta ĵus la ĝojo
Ĉesas — jen la lasta vojo!
Sur militĉeval' hieraŭ.
Mortvundita jam hodiaŭ,
Kusos morgaŭ mi en tomb'.
3. Kiel baldaŭ de beleco
Ne plu estos iu peco!
Se vi ĝojas, juna viro,
Vin avertu jena diro:
„Ankaŭ rozoj velkos ja!“
4. Tial mi nun trankviliĝos:
Laŭ destino mi fariĝos!
Brava sento laŭsoldata
Gvidu min — se mortigata,
Enterigos min honor'!

22. Pafista kanto.

De Schiller.

(„Mit dem Pfeil, dem Bogen“)

1. Kun pafark' kaj sago
Tra montara mond'
Vagas antaŭ tago
La pafist' en rond'.

2. Kiel de l'aglaro
La ĉielaer'
Tiel ŝtonegaro
Estas lia sfer'.
3. En montarvastajo
Kion trafis sag'
Estas la kaptajo
De pafista ag'.

23. La reĝo de Thule.

De Goethe.

(„Es war ein König in Thule“)

1. Insula reĝo reganta
Kun fidelema kor',
De l'amarin' mortanta
Ricevis pokalon el or'.
2. Ĝi ŝatis ĝin kiel trezoro
Ĝin uzis dum ĉiu festen',
Kaj tiam tuŝigis en koro,
Pro la malĝoja deven'.

3. Kaj kiam morto alvenis,
El sia tuta havaĵ'
La reĝo sole retenis
Pokalon de sia amaĵ'.

4. Sidante ĉe festeno
Kun tuta kortegular'
Por lasta la kunveno
En la kastel' ĉe mar',

5. Jen li, el pokalo ĝoje
Trinkinte de l'amikin',
Subite li unufoje
En maron ĵetis ĝin.

6. La falon postvidinte
De la pokalo, li,
La reĝo, ekmortinte
Ne trinkis plu el ĝi.

24. Anjo de Tharaŭ.

De Simon Dach.

(„Annchen von Tharau“)

1. Anjo de Tharaŭ plej plaĉas al mi,
Pli ol trezoro valoras ja ŝi;
Anjo de Tharaŭ, pli kara ol or',
Mia vivsento vi, sango kaj kor'!

Rekant: :: Anjo de Tharaŭ, riĉaĵo por mi,
Mia estado nur estas por vi! ::

2. Se malfeliĉo ajn trafos nin du,
Kaj militiro, malsano eĉ — nu,
Nur des pli forte kunligus destin'
Ĝis lasta sento de viv' ambaŭ nin!

Rek.: :: Anjo de Tharaŭ k. t. p. ::

3. Kiel palmarbo post pluva veter'
Nur des pli rekten starigas en ter',
Tiel la am' pligrandiĝos en kor'
Post la mizero kaj brula dolor'.

Rek.: :: Anjo de Tharaŭ k. t. p. ::

4. Se eĉ fortirus vin iam ĉiel'
Al malproksima ajn senlima cel',
Mi do vin sekvus tra fajro kaj mar'
Kontraŭ plej granda eĉ militistar'.
Anjo de Tharaŭ, sunlumo por mi,
Vivo kaj ĝojo nur estas kun vi!

25. Papo kaj sultano.

(„Der Papst lebt herrlich in der Welt“)

1. La papo vivas kun plezur'
Per donacita mono nur,
Regalas lin plej bona vin' —
Destino, faru papo min!
2. Sed ne! — Li estas stranga hom',
Sen iu ajn knabin' en dom',
En lito kuŝas sola li —
Ne volas esti papo mi!
3. Sed pompe vivas la sultan',
Karesas lin knabina man',
Haremon havas belan li —
Ke do sultano estu mi!

4. Sed ne! — Li estas muzulman',
Vivante ĉiam laŭ koran',
Ne povas ĝojo li pro vin' —
Ne taŭgas sultaneco min!
5. Ne dise plaĉus la estad'
De ambaŭ al mi dum vivad',
Ke povu esti tie ĉi
Sultan' kaj pap' samtempe mi!
6. Pro tio — kisu min, knabin',
Kaj traktu laŭ sultano min!
Kunul', enverŝu vinon en
Pokalon, ĉar mi papo jen!

26. La tri rozetoj.

(Svevia.)

(„Jetzt gang' i an's Brünnele“)

1. Nun iros al puto mi, nek trinkos mi,
Sed la serĉata mia karul', ne troviĝas li!
2. Ĉirkaŭen rigardas mi por trovi lin —:
Jen staras mia bona karul', kaj ĉe li knabin'!

3. Kaj vidi lin tiel, doloras en kor';
Adiaŭ, mia bona karul', nun mi restos for'!
4. Aĉetos paperon mi, inkon kun plum'
Kaj skribos adiaŭon al li ĉe vespera lum'.
5. Kaj nun mi kuŝiĝas kun mia dolor',
Ekfalas tri rozetoj sur min, ĵus ĉe mia kor'.
6. Sangruĝe rigardas min rozetoj tri:
Ĉu vivas aŭ ĉu mortis karul' — ĉu ekscios mi?

27. Adiaŭo.

(Svevia.)

(„Muss i denn, muss i denn“)

1. Ĉu mi do, ĉu mi do devas migri for,
Kaj vin sola lasos mi?
Sed revenos, revenos mi, venos ja
Por gastadi nur ĉe vi!
Mi ne daŭre povas resti jen,
Sed pro vi nur ĝojas mi:
Mi revenos, revenos mi, venos ja
Por gastadi nur ĉe vi!

2. Jen vi ploras, vi ploras, ĉar iras mi for,
Kvazaŭ vin ne amas vi!
Kvankam ridos al mi iu bela knabin'
Mi do estas nur por vi!
Kredu, ke fidelon ĵuris, nek
Ĝin forgesos mia kor':
Kvankam ridos al mi iu bela knabin',
Mi do estas nur por vi!
3. Unu jar', unu jar' nur pasos, ja,
Tiam mi revenos vin!
Se vi min, se vi min daŭre amos jen,
Estos mia vi edzin'!
Ja, post unu jar' revenos mi,
Mia kor' sopiras vin:
Se vi min, se vi min daŭre amas jen,
Estos mia vi edzin'!

28. La tilio.

De Wilhelm Müller.

(„Am Brunnen, vor dem Tore“)

1. Ĉe l'puto antaŭ l'urbo
Jen staras la tili',
En kies ombro dolĉe
Revadis ofte mi.
En ĝia ŝel' tranĉite
Vidiĝas ama dir',
Kaj daŭre min altiras
Al ĝi la korsopir'.
2. Hodiaŭ, ĉe noktmezo,
Mi pasis ĝin, migrul',
Ho! Spite la malhelo
Fermiĝis la okul'.
Sed ĝiaj bonaj branĉoj
Alvokis ŝajne min:
„Alvenu do, junulo,
„Ni repacigos vin!“

3. Alblovis vent' malvarme
Kun granda energi',
Ĉapelon ĝi fortiris,
Sed ne turniĝis mi.
Kaj nun, post kelka mejlo
De interspaco, ho!
Ankoraŭ bruas l'arbo:
„Ĉe mi paciĝu do!“

29. **Fidelo amo.**

(„Ach, wie ist's möglich dann“)

1. Kiel ebliĝus do,
Ke mi vin lasos, ho!
Kore mi amas vin,
Ja, kredu min!
Mian animon ĉi
Tute okupas vi,
Ami alian ajn
Ne povas mi!
2. Jen, la malgranda flor'
Restu ĉe via kor',
Emblem' ĝi de fidel',
Blua laŭ ĉiel!
Se floro kaj esper'
Eĉ mortos sur la ter',
L'amo en mia kor'
Ne flugos for!

3. Se estus birdo mi,
Estus mi tuj ĉe vi,
Mi, spite la vultur'
Vin celus nur!
Ekpaf' se trafus min,
Falus mi antaŭ vin,
Konsole mortus mi:
Min plorus vi!

30. Ĉagreno de knabino.

(„Den lieben langen Tag“)

1. Dum ĉiu taga hor'
Turmentas min dolor',
Ĉu mi ne ploru do vespere?
Se rigardante tra
Fenestro nokton, ha!
Mi senespere
Ja vivas tere!
2. De mia amo cel'
Nun estas en ĉiel',
Li, mia kortrezoro tere!
Ne plu mi vidos lin,
Ho, tio premas min,
Mi vivas vere
Ja, senespere!

3. Ha, ofte diris li
Al lin mokanta mi:
„Vi iam ploros min, ho, vere!
„Post kiam estos for
„Mi, plendos via kor',
„Sed senespere,
„Pro mi ektete!“
4. Ho, bona Dio, jen,
Ĉe lia realven'
Mi certe jam ne plorus, vere!
Li ĉirkaŭprenus min
Kaj mi rekisus lin,
Mi estus vere
Feliĉa tere!
5. Li daŭre restos for,
Profetas mia kor',
Kaj ploras tial mi vespere!
Vidante stelon mi
Ĝin kredas esti li —
Ho, mi ĥimere
Esperas tere!

31. Migrado.

De Emanuel Geibel, 1834.

(„Der Mai ist gekommen,“)

1. Nun Majo alvenis, burĝonas la arbar',
Do restu en hejmo, filistra homar'!
La nuboj ĉe ĉielo migradas jam for,
Laŭ ili nun fertiras min la migrama kor'.
2. Nu, patro, patrino, adiaŭ nun al vi,
Feliĉon ekstere serĉadas nun mi,
Ja, multe da vojoj ne vidis mi jam
Kaj multe da bonvino nur konas mi laŭ fam'.
3. Antaŭen, antaŭen dum hela sunradi',
Trans montoj, trans valoj kun vigla energi'!
La fontoj murmuras, bruigas arbojn vent',
La koro kun alaŭdo kunkantas pro kontent'.
4. Vespere en urbeto gastigos min trinkej':
„Ho, mastro, nur vinon, sed de bongusta plej!
„Ekprenu gitaron, gajega muzikant',
„Prikantos mi knabinon, de kiu mi amant'.“

5. Se mankos restejo kun noktripoz' kaj vin,
Sub ĉielo min kuŝos, la steloj gardos min,
Bruanta tilio lulados al dormad',
La matenruĝo vekos denove al migrad'!
6. Migrado, migrado, libera ĝojo vi,
En brust' freŝe blovas la spiro de Di',
La koro ĝojegas pro la ĉirkaŭa rond',
Ke vi do estas bela, ho, vasta, vasta, mond'!

32. Migra kanto.

De Eichendorff.

(„Durch Feld und Buchenhallen“)

1. Tra kampoj tre kontente
Migronto estu nur,
Ĉu kante, ĉu silente,
Gajega en natur'!
2. Tuj post la sunleviĝo,
Dum la solena hor',
Bloveto de floriĝo,
Sentiĝas en la kor'.

3. Alaŭdo, la sendito
Matena, en aer'
Prikantas al vekito
La belon de la ter'.
4. Ho, ĝojo, de la monto
Rigardo trans la val',
Kaj de la horizonto
La ĉiela blua hal'!
5. Rapide birdoj vagas
Kaj nuboj super mi,
Sed pli rapide agas
De pensoj energi'!
6. La nuboj jen deiras,
Birdetoj ŝirmas sin,
Sed kantoj, pensoj tiras
Ĝis la ĉielo fin'!

~~~~~

33. Gajemo.

De A. von Kotzebue, 1803.

(„Es kann ja nicht immer so bleiben“)

1. Ne eblas ja, ke ĉio restos
Jen sub ŝanĝiĝema la lun',
Floranta la tempo velkiĝos,
Kun ĉiuj vivantaj sub sun'.

2. Multego da homoj gajegaj
Vivadis kun ĝoj 'antaŭ ni,
Al ili dormantaj sub herbo
Altrinkas pokalon nun mi!

3. Multego da homoj gajegaj
Vivados kun ĝojo post ni,
Kaj ili al ni sub la herbo
Altrinkos pokalon laŭ mi!

4. Amike kunsidas ni ĉiuj
Kaj nin interamas de kor',
Ni nin reciproke ĝojigas —
Revenu do tiu ĉi hor'!

5. Sed, ĉar la plezuro ne daŭras,
Persista en la amikec'!
Ho, eble min baldaŭ distiros
De l'sorto mistera justec'!

6. Sed, kvankam ni malproksimitaj,
De l'koroj do restos konsent',
Kaj ĉiuj ekĝojos aŭdante
Pri ies feliĉa moment'.

7. Se ree ni interrenkontos,
Laŭ la ŝanĝiĝema destin',
Ni la komenciĝon gajegan
Alligu al gajega fin'!
- .....

34. De l'mastrino filineto.

De Uhland, 1813.

(„Es zogen drei Burschen wohl über den Rhein“)

1. Trans Rejno migrantaj kunuloj tri
Eniris gastejon, ne sen 'iluzi':
„Mastrino, ĉu estas bona la vin' ?
„Kaj — kie nun estas la ĉarma filin' ?
2. „La vino estas de bona deven',
„Filino kuŝadas mortinta jen!“
Kaj enirinte kameron la tri,
Jen kuŝis en ĉerko senviva ŝi!
3. L'unua refaldis vualon de la
Mortpala vizaĝo kaj diris: „Ha!“
Malĝoje rigardis mortintan ŝin:
„Se vivus vi, certe mi amus vin!“

4. Remetis vualon kaj turnis sin for
La dua, dirante kunvera esplor':
„Ho, ke vi do kuŝas en ĉerko ĉi!
„Dum kelke da jaroj vin amis mi!“

5. La tria malkovris per dolĉa tuŝ'
„Mi ĉiam vin amis, mi amas vin!“
La belan ŝin kisis sur sur pala la buŝ':
„Kaj amos ja, ĝis mia morta fin!“

-----
35. Ĝoju la vivon!

De H. G. Nägeli.

(„Freut euch des Lebens“)

Rek.: :: Ĝoju la vivon, dum ŝajnas sun' al ni!
Prenu la rozon, dum floras ĝi!::

1. Pro oftaj zorgo kaj ĉagren'
Ni pensas nur pri nia pen',
Malatentante, ke la ĝoj'
Ĉe nia flanko ĉi!

Rek.: :: Ĝoju la vivon k. t. p. ::

2. Malsereniĝas la natur',
Sed ĝis vesper' atendu nur:
Duoble ĝojas post venteg'
De l'suno ora bril'!

Rek.: :: Ĝoju la vivon k. t. p. ::

3. Malam', envio restu for,
Kontentu kun modesta kor',
Grandiĝos ja malgranda arb'
Kaj fruktodonos nin!

Rek.: :: Ĝoju la vivon k. t. p. ::

4. Honesta kaj fidela sent',
Helpemo en mizer'
Nin kontentigos pri la mond',
Ni vivos kun plezur'.

Rek.: :: Ĝoju la vivon k. t. p. ::

5. Kaj se malĝojo, malfeliĉ'
Nin premas — kora sindediĉ'
Amika nin konsolos ja,
Pro kio plendu ni?

Rek.: :: Ĝoju la vivon k. t. p. ::

6. La amikec' subtenas nin,
Ĝis mort' fidela pruvas sin,
Heligos nokton de l'vivad',
Per sia simpati'!

Rek.: :: Ĝoju la vivon k. t. p. ::

7. Ĝi, de homar' plej bela don',
Pli do valoras ol la mon'!
Kun ama sent' konsole ni
Finigos laŭ destin'!

Rek.: :: Ĝoju la vivon k. t. p. ::

36. De l'knabo montkanto.

De Uhland, 1807.

(„Ich bin vom Berg' der Hirtenknab'“)

1. Paŝtista knab' de l'monto ĉi
Kastelojn ĉiujn vidas mi,
Plej frua de la suno ben'
Kaj malleviĝ' malfrua jen,
Ĉe mi, de l'monto knabo!
2. Jen la deveno de l'river',
Mi trinkas freŝe ĝin el ter',
Ĝin pelas forta energi',
En mia man' ĝin tenas mi,
Ĉar mi de l'monto knabo!

3. Propraĵo mia estas mont',
Ĝin ĉirkaŭbluas horizont';
Ventego, kvankam bruegant',
Ĝin superlaŭtas mia kant'.
Ĉar mi de l'monto knabo!
4. Se nuboj kuŝas jen sub mi,
Mi staras en bluaĵo ĉi;
Konante ilin, krias: „Ho!
„Ne patran domon celu do!
„Ĉar mi de l'monto knabo!“
5. Se la alarma sonoril'
Eksonos ĉe de l'fajro bril',
De l'mont' malsupreniros mi,
Kaj armos min kun kora kri':
„Jen mi, de l'monto knabo!“

.....

37. La bona kamarado.

De Uhland, 1810.

(„Ich hatt' einen Kameraden“)

1. Mi havis kamaradon,
Ne ajn estas samspecul';
Se la tambur' sonadis,
Ĉe mia flank' paŝadis
Sampaŝe la karul'.

2. Ekflugis al ni kuglo:
„Ĉu por mi do, ĉu por vi?“
Lin ĝi fortiris, vere,
Li kuŝis ĉe mi tere,
Ho, kvazaŭ pec' de mi!

3. La manon li etendis,
Dum ree ŝargis mi:
„Malhelpas min celado,
„En la eternvivado
„La mia restu vi!“

.....

38. Ĉasista plezuro.

De Wilhelm Müller.

(„Es lebe, was auf Erden“)

Rek.: :: La verda vestitaro,
Ho! vivu dum estad':
L'arbaroj kaj la kampoj,
Ĉasistoj kaj ĉasad'! ::

1. Ĝojiga la verdaro
Ĉe de l'ĉaskorno son',
Se cervoj saltas kure
Pro la ekpafa ton'!

Rek.: :: La verda vestitaro k. t. p. ::

2. Arbare mi la reĝo
Ĝi estas don' de Di',
Sentante lian spiron
Tuj kuraĝegas mi!

Rek.: :: La verda vestitaro k. t. p. ::

3. Restados mi ĉasisto,
Dum verdas la arbar',
Kaj kisos karulinon,
Dum brunas la harar'.

Rek.: :: La verda vestitaro k. t. p. ::

3. Kunvenu do, knabino,
Por vivi en natur',
Al nia viv' sufiĉos
Domet' da branĉoj nur!

Rek.: :: La verda vestitaro k. t. p. ::

5. Mi tiam ne plu iros
Malsupren al vilaĝ',
Sed estu mia tombo
En arba la pejzaĝ'!

Rek.: :: La verda vestitaro k. t. p. ::

-----

39. **Kanto pri mantelo.**

De Karl von Holtei, 1828.

(„Schier dreissig Jahre bist du alt“)

1. Dum preskaŭ tridek jaroj jam
Min akompanis vi!
Kun mia vi bonfara tego
Ĉe tondroj de la pafilego
Neniam ekstremis mi!
2. Dum kelka nokt' kuŝante mi
Malseke sub ĉiel',
Nur vi min iom varmigis,
Kaj kio min dolorigis
Mi konfidis al vi, mantel'!
3. Neniam vi babilis, ne!
Silente servis min,
Malnova vi, kara amiko,
Neniam per iu fliko
Mi do renovigos vin!
4. Se eĉ min mokos ili, ho!
Vin tamen ŝatos mi!
La ĉifonoj ja nur atestas
ke kugloj traflugintaj estas:
Pro ili ŝiriĝis vi!

5. Kaj kiam lasta kuglo jen
Ektrafos en la kor',
Kun mantel' oni enterigu min,
Plenumata estu ĝia destin'
Dum mia lasta hor'!
6. Ĝis la alarmo ambaŭ
Kuŝados ni en dorm',
Sed tiam mi ekstariĝos,
Kaj per vi, mantelo, vestiĝos
Laŭ la soldata norm'.
- .....

Cria parto: Amuzaj kantoj.

40. „Vivadis rat' en kelo . . . „

De Goethe.

(„Es war eine Ratt' im Kellernest“)

1. Vivadis rat' en kelo de
Gastej' kaj tre dikiĝis,
Ĉar tie da buter', kaze'
Multego konserviĝis.
Sed iam pro veneno do
Ĝi sentis en la ventro, ho!
Doloron de gravedo.

2. Ĝi kuris pro turmentoj, ve!
Ĉirkaŭen kun teruro,
Mordetis, skrapis, gratis de
La kalkkvorita muro,
Kaj saltis eĉ pro maltrankvil',
Sed ne forigis ajn helpil'
Doloron de gravedo!

3. Kaj fine kure trenis sin
En kuirejon, kie
Veneniginta servistin'
Ekĝojis, ho, pasie!
„Ho, jen ĝi mortas!“ kriis ŝi,
„Pro ĝojo preskaŭ sentas mi
„Doloron de gravedo!“
-

41. „Nu, iam estis reĝo“.

De Goethe.

(„Es war einmal ein König“)

1. Nu, iam estis reĝo
Kun vere granda pul',
Li amis ĝin, ja, kvazaŭ
Ĝi estas adoptul'.
Venigis li tajloron.
Post lia tuja ven':
„Vi belan faru veston
„Por tiu junkro jen!“

2. Belege nun vestite
Ornamis ĝin ruband'
Ordena, ĉar ĝi estis
Ministro de la land'
Laŭ dec' nobeligita
De l'pulo parencar'
Klopodis por riĉiĝi
Laŭ de aliaj far'.
3. De nun la korteganoj
Suferis vere tre,
Ĉar kian pulo mordis,
Ne povis ĝemi „ve!“
Toleris ĝian pikon
Nek ajn mortigis ĝin,
Sed ni do sen prokrasto
Tuj povas venĝi nin!

.....

42. Legendo pri Noah.

De August Kopisch, 1824.

(„Als Noah aus dem Kasten war“)

1. Post la eliro el kestego
Alpaŝis Noah'n la Estrego;
Flarinte lian oferaĵon,
Li diris: „Havu kompensaĵon!
„Ĉar vi ja havas pian koron,
„Postulu de mi nun favoron!“

2. Kaj Noah ĝoje diris: „Nu,
„La akvon mi ne amas plu,
„Ĉar en ĝi dronis la bestaro
„Kun la pekinta fihomaro!
„Mi povu do, maljuna homo,
„Alion trinki en la domo!“
3. L'Estrego tiris el la tero
Belegan branĉon de vinbero,
Instruis lin, ke laŭ destino
El ĝi estiĝos bona vino;
Ripetis ĉion unu fojon, —
Kaj Noah sentis koran ĝojon!
4. Kunvokis li la domanaron
Ne forgesante servistaron:
Kulturis ili per vinbero
La tutan spacon de la tero,
Konstruis kelojn, premis vinon —
Plenumis tiel la destinon.
5. Ĉar Noah amis pian agon,
Li trinkis vinon ĉiun tagon
Laŭdante Dion, kaj pro tio
Lin helpis vina energio
Vivadi ĝis tricenta jaro
Post kiam tero estis maro!

6. Saĝulon tio do konvinkos,
Ke li ne pekos, se li trinkos,
Sed pekos kontraŭ la destino,
Se miksos akvon li kun vino,
Ĉar: akva estis ja la maro,
En kiu dronis pekularo!

.....

43. Tragediaĵo.

De A. von Chamisso.

(„s' war Einer, dem's zu Herzen ging“)

1. Ĉagrenis iu kore, ĉar,
La bela ligo da harar'
Do ĉiam pendis poste!
2. Li pensis: „Kion fari do?“ —
„Mi turnos min!“ — Sed spite, ho:
Harligo pendis poste!
3. Nun li alie turnis sin,
Sed, ree rigardante ĝin:
Harligo pendis poste!

4. Sin turnis nun maldekstren li,
Kaj dekstren — spite energi':
Harligo pendis poste!
5. Nun daŭre li jen turnas sin
Pensante: „Mi prosperos ĝin!“ — —
— Harligo pendas poste!

.....

44. La silezia trinkulo.

(„Auf Schlesiens Bergen wächst ein Wein“)

1. Sur la silezia montaro vin'
Kreskadas laŭ ĉiela destin':
Ĉu malbona la jaro, ĉu bona ĝi,
Trinkas ĝin homoj kun energi'.
2. Nu, tie mi sidis ĉe plena barel'.
„Ke iu alia, pro Dia ĉiel'!
„Ĝin trinku!“ mi kriis; „la diablon mi
„Eĉ venkus per tin fivino ĉi!“
3. Apenaŭ dirinte, mi aŭdas — ho!
Ke mem la diablo alvenas do!
„Se gajnos mi, sekvu de tie ĉi!“
Li diris: „la veton akceptas mi!“

4. Nun ambaŭ ni trinkis kun vigla plezur',
Ĝis kiam du kruĉoj jam restis nur.
Sed jen! la diablo, ebria de vin',
Ekdiris: „Nun, vere, jam tedas min!
5. Mi antaŭ cent jaroj trinkadis, pro ĉiel'!
Ĝis morgaŭ en studentara vinkel';
Sed pli trinki nur povus mi ti ĉi,
Se estus mem sileziano mi!

-----

45. „Ĵus el trinkejo mi . . . .“

De L. von Mühler.

((„G'rad' aus dem Wirtshaus nun“))

1. Ĵus el trinkejo mi venas; ho! miro!
Ĉu, strato, kaptis vin vere deliro?
Dekstro, maldekstro firmstaras neniam —
Domoj, vi estas ja, ŝajnas, ebriaj!
2. Kiel grimacas vi, luno! Mi vidas,
Ke vi duone jen ploras, jen ridas!
Vi ankaŭ estas ebria, ho, honto!
Tuj malaperu do post tiu monto!

3. Kaj la lanternoj, ho! ja balanciĝas,
Ne plu rektiĝo al ili ebligas!
Jam estingiĝas en vi lumo brila —
Ĉu jam ekzistis do io simila?
4. Kaj — inter tiun ĉi ŝanceliĝadon,
Ĉu neebria mi risku iradon?
Ne! Tiu risko do estas averta,
Ke al trinkejo reiru mi certa!

.....

46. Trinko kanto.

El Hornfeck: „Schenkenbuch.“

(„Mädchen, vor einem Wort hüte Dich sehr“)

1. Unu parolon evitu knabino:
Ne diru, ke mi foriru de vino!
Ĉirkaŭrigardu do ĉie en rondo:
Pro sunradioj soifas la mondo!
2. Kampon la fonto nutradas plaŭdanta,
Roso en floroj jen kuŝas brilanta!
Ĉu ne odoro trafluas la sferon,
Kaj papilioj englutas aeron?

3. Svarmas abeloj pro soif' energia,
Brilas la sun' super mondo ebria!
Ja, trinkas suno mem el la akvaro,
Kiam ripoze ĝi kuŝas en maro!
4. Tial ne volu, ke mi ne plu trinkas —
Ĉu ne ĉirkaŭa mond' kontraŭkonvinkas?
Donu pokalon, enverŝu por mi!
Ĉu sobra estu nur mi tie ĉi?

.....

47. Trinksentenco.

(„Wenn ich einmal der Herrgott wär’“)

1. Se la terestro estus mi,
Jen la unua cel':
Per mia ĉiopovo ĉi
Estiĝus tuj barel'.
2. Barelon, granda kiel mond'
Plenigus mi per vin':
De „Rüdesheim“ la dolĉa ond'
Enfluus ŝaŭme ĝin.
3. Se la terestro estus mi,
Estiĝus tuj pokal'
Per mia ĉiopovo ĉi,
Da pura montkristal'.

4. Pokalon, alta ĝis la ĉiel'
Kaj ronda kiel ter',
Laŭ ĝusta mi trinkula cel'
Eltrinkus tuj, pro ver'!
5. Malpleniginte tiel ĝin
Dum pli ol unu jar' —
Pro vina manko, nur de vin'
Finiĝus mia far'.
6. Kun ĝemoj genuflekse do
Mi petus: „Bona Di'!
„Ankoraŭ unu fojon, ho!
„Terestro estu mi!

.....

48. Ĉio estas vanta.

(El Hornfeck: „Schenkenbuch“.)

(„Die güldenen Dukaten“)

1. Dukatoj orŝtampitaj,
Tro pezaj estis vi;
De kiam vi perditaj,
Ne plu memoras mi.

2. Jam kelka ĝojkantaĵo,
Farita pro vinam',
Fariĝis la kaptaĵo
De la forgeso jam.
3. Kaj de la am' plezuro,
De fidelec' trezor',
Perdiĝis kun la ĵuro
De malfidela kor'.
4. Laŭ tio, de la tero
Oraĵo restis nur:
Trezo de vinbero,
Donaco de l'natur'!
5. Kaj ĝi ĝis mortmomento
Fidela restos bon';
Por tiu la arĝento
Plej taŭga estas mon'!

.....

49. La ĵuro de l'ermito.

De Rudolf Baumbach.

(„Es hauste einst ein Klausner“)

1. Ermito iam loĝis en mezo de arbar'
Nenio pli lin plaĉis, ol suk' de vinberar'.
Pro tio, nazo lia kreskadis laŭ kukum'
Kaj brilis fajre ruĝa laŭ de grenato lum'.
2. Sed iam, laŭ marmoto li kauris en solec'
Kaj ĝemis „ho!“ kaj „ve!“ nur pro grava malĝojec'.
Li sentis, kvazaŭ sia harar' tiriĝas for —
(La kuracistoj, dume, ĝin nomas „hardolor“!)
3. Kaj en la rivereto fluanta antaŭ li,
Vidiĝis la portreto de la piulo ĉi:
Jen lia nazo brilis al li laŭ fajra karb': —
Kaj honte li mallevis l'okulojn sur la barb'.
4. „Neniam plu“, — li ĵuris, „mi trinkos vinon, ho!
Ĉu akvo eble povos paligi nazon, do?“
Konsolon de espero li sentis en la kor'.
(Facile bonintencas la hom' kun „hardolor“!)

5. La arbaristo tiam paŝadis en l'arbar'
Por iri al ĉasado kun vigla la hundar'
Subite li ekvidis l'ermiton ĉe l'river' —
Aŭdante lian ĵuron, ĉagrenis li, pro ver'!
6. Ĉar ofte jam antaŭe li ja vizitis lin
Kaj trinkis el la kruĉo da vere bona vin';
Sed ĉe konvertiĝinto kuntrinki akvon nur,
Do estus certe kontraŭ ĉasista la natur'.
7. Malbonhumore tial al hejmo iris li —
Forestis de l'ĉasisto interna harmoni'.
Sed la morgaŭan tagon li iris al l'ermit'
Por moki l'akvotrinkon de tiu konvertit'.
8. Sed jen do gravamiene l'ermito sidis sur
La seĝo de kŭtimo — iom alie nur':
Inter genuoj liaj troviĝis, ho! — teler',
Es kiu li manĝadis — la vinon per kuler'!
9. Vidante la piemon de tiu ĉi ide',
La arbaristo ĝoje nur pensis: „Kial ne?“
Altiris al si kruĉon, pokalon laŭ dezir',
Kaj per pokal', kulero, fariĝis vinturnir'.

10. Kaj poste la ĉasisto multfoje venis al
L'ermito kaj ĝuadis la vinon el pokal';
Kaj tiu ankaŭ ĝuis — sed per kulero nur! — —
— Finiĝas la legendo: jen de l'ermito ĵur'!
-

50. La rajdanto.

De R. Schmidt-Cabanis.

(„Es reitet ein Reiter“)

1. Rajdanto ventege rajdadis for
Dum malluma nokto, ĉe noktmeza hor'
2. Kun spronoj ĉe botoj kaj nigra mantel',
Galope kuregas ĉeval' en malhel'.
3. Nek paŝoj aŭdiĝas sur marĉa kampar',
Fantome traflugas ĉeval' tra arbar'.
4. Kaj jen — ĉe la ekzekutejo jam
Li preterrajdadas, de malbona fam'.
5. Kaj preter la kruco eĉ, kie, ho, ve!
La fraton de frato ektrafis pere'!

6. Kaj ĉe l'rivereto, en kiu de l'pont'
Patrino dronigis infanon pro hont'!
  7. Sed jen — ĉe limŝtono ekhaltas la du,
Senvorte li turnas ĉevalon, kaj — nu! —
  8. Retrotas tra kampoj li kun rapideg'!
Al l'urbo kaj tra l'ekzekuta pordeg'!
  9. Ĉe la urba domo ekhaltas li nun —
Fantome lumetas sur ili la lun'.
  10. Kaj la renkontantoj ekmiras pro ĝi,
Sed mallaŭte diras nun unu: „Al li,
  11. „De l'urbo skribisto, ordonis doktor',
„Ke li „faru moviĝon“ post taga labor'! — —
- .....

Tabelo de la kantkomenciĝoj en germana lingvo, alfabete ordigita.

	Paĝo
Ach, wie ist's möglich dann (Fidela amo)	48
Als Noah aus dem Kasten war (Legendo pri Noah)	66
Am Brunnen vor dem Tore (La tilio)	47
Ännchen von Tharau (Anjo de Tharaŭ)	42
Auf Schlesiens Bergen wächst ein Wein (La silezia trinkulo)	69
Bei dem angenehmsten Wetter (Studenta vivo)	27
Bekränzt mit Laub (Vinkanto de Rejn')	11
Bemooster Bursche zieh' ich aus (Adiaŭo de studento)	32
Brüder lasst uns lustig sein (Invito al gajeco)	28
Brüder, reicht die Hand zum Bunde (I.ĝa kanto)	30
Brüder, zu den festlichen Gelagen (Trinka kanto)	13
Den lieben langen Tag (Ĉagreno de knabino)	49
Der liebste Buhle, den ich han (Kanto pri muskatvino)	31
Der Mai ist gekommen (Migrado)	51
Der Papst lebt herrlich in der Welt (Papo kaj sultano)	43
Die güldenen Dukaten (Ĉio estas vanta)	73
Durch Feld und Buchenhallen (Migra kanto)	52
Es blinken drei freundliche Sterne (Kanto, Amo, Vino)	14
Es hatten drei Gesellen (Fiducit!)	16
Es hauste einst ein Klausner (La ĵuro de l'ermito)	75
Es ist bestimmt in Gottes Rat (Laŭ Didestino)	36
Es kann ja nicht immer so bleiben (Gajemo)	53
Es lebe, was auf Erden (Ĉasista plezuro)	60
Es reitet ein Reiter (La rajdanto)	77
Es war ein König in Thule (La reĝo de Thule)	40
Es war eine Ratt' im Kellernest (Vivadis rat' en kelo)	64
Es war einmal ein König (Nu, iam estis reĝo)	65
Es zogen drei Burschen wohl über den Rhein (De l'mastrino filineto)	55
Freut euch des Lebens (Ĝoju la vivon!)	56

	Pago
Grad' aus dem Wirtshaus nun (Ĵus el trinkejo mi)	70
Hier sind wir versammelt („Ergo bibamus!“)	17
Ich bin vom Berg der Hirtenknab' (De l'knabo montkanto)	58
Ich hab' den ganzen Vormittag (Vaga kanto)	9
Ich hab' mein Sach' auf nichts (Facilanimo)	18
Ich hatt' einen Kameraden (La bona kamarado)	59
Im Herbst, da muss man trinken (La ĝusta tempo)	20
In allen guten Stunden (Liga kanto)	21
In einem kühlen Grunde (La ringeto rompita)	35
Jetzt gang' i an's Brünnele (La tri rozetoj)	44
Mädchen, vor einem Wort (Trinka kanto)	71
Mich ergreift, ich weiss nicht, wie (Festena kanto)	23
Mit dem Pfeil, dem Bogen (Pafista kanto)	39
Morgenrot, Morgenrot (Matenkanto de kavaleriano)	38
Muss i denn, muss i denn (Adiaño)	45
'S war Einer, dem's zu Herzen ging (Tragediaĵo)	68
Schier dreissig Jahre bist du alt (Kanto pri mantelo)	62
Steh' ich in finst'rer Mitternacht (Amo de soldato)	37
Wem Gott will rechte Gunst erweisen (La gaja migranto)	34
Wenn ich einmal der Herrgott wär' (Trinksentenco)	72
Wohlauf, noch getrunken (Migra kanto)	26

Tabelo da preseraroj.

Pro la rapida pretigo de la verketo por la Kem-
briga Kongreso bedaŭrinde enŝoviĝis kelkaj preseraroj,
kiujn ni petas korekti, nome:

Sur paĝo 3, linio 8	malsupre:	amas
„ „ 4, „ 6	„	unua
„ „ 4, „ 7	„	kolektojn
„ „ 4, „ 8	„	alilingvajn
„ „ 7, „ 1	supre:	Bursche
„ „ 11, „ 9	„	francolanda
„ „ 12, „ 3	malsupre:	vin'
„ „ 18, „ 2	„	Tintigu
„ „ 21, „ 4	supre:	vin'
„ „ 22, „ 9	„	iu
„ „ 29, „ 12	„	kuŝas
„ „ 33, „ 2	malsupre:	ĝoj'
„ „ 40, „ 4	„	Li
„ „ 44, „ 3	supre:	ĝoji
„ „ 46, „ 2	„	mi
„ „ 51, „ 7	„	fortiras
„ „ 52, „ 1	„	vin'
„ „ 53, „ 8	malsupre:	ĉiela
„ „ 54, „ 6	„	nin
„ „ 54, „ 7	„	Persistu
„ „ 55, „ 7	supre:	Bursche
„ „ 64, „ 4	malsupre:	kalkkovrita
„ „ 69, „ 5	„	tiu
„ „ 73, „ 7	supre:	fina
„ „ 75, „ 8	„	kaŭris
„ „ 76, „ 5	malsupre:	El
„ „ 79, „ 3	„	Bursche.

Plue en la kanto „De l'mastrino filineto“, 5-a
strofo, sur paĝo 56, oni volu meti la duan version
post la tria (1, 3, 2, 4), kaj forstreki la duan vorton
„sur“.

Internacia Esperanta Eldonejo

Hans Th. Koffmann, Berlin W. 35,

Steglitzerstrasse 44.

Rekomendindaj Esperantaj Verkoj:

Fundamento de Esperanto, de Dro Zamenhof, gramatiko, ekzercaro, universala vortaro	M. 2 60
Ekzercaro de la lingvo Esperanto. De Dro. Zamenhof	„ 0.65
Universala Vortaro. De Dro. Zamenhof	„ 0.90
Fundamenta Krestomatio de la lingvo Esperanto de Dro Zamenhof (3a eldono)	„ 2.80
Esperantaj Prozaĵoj „kolekto da tekstoj de plej bonaj aŭtoroj“	„ 2.—
Hamleto, Reĝido de Danujo (Tragedio de Shake- speare), traduk. de Dro Zamenhof	„ 1.60
Esperanta Sintakso, laŭ verkoj de Dro Zamenhof kaj aliaj aŭtoroj. De P. Fruictier	„ 1.20
Instruado de Esperanto per Bildaro, broŝureto kun ilustraĵoj	„ 0.25
Trafendita Turo, originala versaĵo en Esperanto kun franca traduko de Th. Cart	„ 0.25
Perdita kaj Retrovita, originala legendo de rek- toro E. Boirac	„ 0.60
Edziĝo kontraŭvola, unuakta Komedio de Molière, trad. de Dufeutrel	„ 0.60
Ioma Doloro, poemo de Fez	„ 0.30
Paŭlo kaj Virginio, de Bernardin de St Pierre, trad. de H. Hodler	„ 1.15
rso. — En Montoj de H. Sentis	„ 1.50
ep Rakontoj, originale verkitaj de J. Malfeliĉulo	„ 1.—
oland kanto, franca poemo trad. en esper. versoj de Dro Noël	„ 1.40
libumo de konataj esperantistoj de F. Schuck	„ 1.80
ain, mistero de Lord Byron, trad. de Kofman	„ 1.10
ajstro Jan Hus, biografio de l'glorinda martiro; esperantigita de J. F. Khun	„ 0.75
o povas okazi se oni donacas surprize de Fr. Reuter, trad. de Ĉefec	„ 0.60
La eldonejo prizorgas volonte abonojn por ĉiuj gazetoj gazetotess esperantaj.	

